

mere, end hvad han hidtil har havt. Jeg troer saaledes ikke, der er nogen Grund til at sende dette Lovforslag tilbage til Folkethinget med en Endring, og jeg skal derfor anbefale at vedtage Endringsforslaget, saa at Lovforslaget kan blive sat i den samme Skikkelse som den, hvori det er kommet fra det andet Thing.

C. Andersen: Da jeg ved forrige Behandling indbragte det af mig dengang stillede Endringsforslag, var det naturligviis ikke saameget for at skaffe vedkommende Herredsfoged Mere i Indtægt, som derimod paa Grund af, at det var et Principspørgsmaal, som paa det deri omhandlede Punkt forelaa for os. De øvrige, i det andet Thing opstillede Beregninger med Hensyn til Contoirholdsogdtjørelsen for det paagjældende Embede, skal jeg ligesaa lidt idag som forrige Gang indlade mig paa at drøfte; naar to Embeder lægges sammen, behøves der ikke dobbelt saa stort Contoirpersonale og Contoirlocale, som da der var to særskilte Embeder. Som jeg derimod tillod mig sidste Gang at bemærke, er det ligefrem, at en Embedsmand, der skal befordre To paa en Auctionsreise istedetfor Een, vil faae fordoblede Udgifter imod, hvad han tidligere havde. Saaer Herredsfogden kun den i det andet Thing vedtagne ubethdelige Godtgjørelse, er det aabenbart, at han enten maa tage det fornødne Beløb til Udgifterne fra det Embede, som ikke er sat paa fast Gage, eller maa tage det af sin egenomme. Jeg haaber derfor, at de ærede Medlemmer af Landstinget, som forrige Gang stemte for mit Endringsforslag, ogsaa nu, paa Grund af, at det er en Principial, ville stemme mod det Endringsforslag, som idag foreligger.

Sasle: Naar den ærede Landstingsmand siger, at det maa fordoble Udgifterne til Befordringen, at to Mennesker skulle befordre til Auctionen, skal jeg — for ikke at tale om, at det, som før nævnt, er tvivlsomt, om det behøves, at der reiser to Mennesker til

Auctionerne, — kun bemærke, at jeg ikke kan indsee, hvorledes det kan medføre en forøget, eller endog fordoblet Udgift, at to Mennesker kjøre paa samme Vogn. Jeg kan ikke troe, at der, saaledes som den ærede Landstingsmand ved forrige Behandling anførte, er nogen særdeles Grund til at lade Fuldmægtigen befordre rideende.

Fischer: Jeg maa dog tillade mig at mene, at det vilde være saare uheldigt, om det ærede Thing efter den Motivering, vi have hørt, af det idag stillede Endringsforslag, vilde gjøre om, hvad det vedtog ved anden Behandling. Den almindelige Henvisning til, at Sagen er behandlet omhyggeligt i det andet Thing, kan jeg fuldstændigt tiltræde, og, dersom man havde ladet Sagen passere her igjennem Thinget uden nogen nyere Undersøgelse, i Tillid til, at Sagen var omhyggeligt behandlet i Folkethinget, skulde jeg derfor ikke have gjort nogen Indsigelse derimod; men, naar der foreligger et Endringsforslag, turde det dog vistnok være det Næsteste, at der gives et saadant Endringsforslag en ordentlig Drøftelse, inden man gaaer til Afstemning derover, og det kan da ikke nytte at henvise til, at Sagen er omhyggeligt behandlet i det andet Thing. Det forekommer mig, at den Motivering, som det ærede Medlem (C. Andersen), der ved Sagens anden Behandling havde stillet et Endringsforslag, gav af dette, virkelig var tilstrækkeligt til at bevirke Vedtagelsen af det paagjældende Endringsforslag. Det er et ganske eiendommeligt Forhold, der fremkommer derved, at de to heromhandlede Embeder ere blevne forenede; det ene af disse Embeder er nemlig ikke sat paa fast Gage, det andet sættes derimod nu paa fast Gage, og den samme Mand har nu begge Embeder. Som Herredsfoged er han ikke paa fast Gage, og altsaa lønnet med Sportler; i Egenstab af Foged skal den Person, om hvem der her er Tale, den Embedsmand, der er ansat i Embedet, altsaa befordre sig uden nogen Godtgjørelse. Nu bliver han tillige Skriver, og i